

Zn. SPR-5649/12-13

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 3. září 2012 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: Obec Bukvice, se sídlem Bukvice 27, 506 01 Bukvice, IČ: 00578274, v souvislosti se zpracováním osobních údajů žadatelů o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, jako správce jejich osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., zveřejnil v době od 9. dubna do 25. června 2012 na své úřední desce, která je přístupná na jeho internetové doméně www.obecbukvice.cz, v rubrice „Úřední deska“, žádosti ... o podání informací ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. a odpovědi účastníka řízení, které obsahují jejich osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, datum narození, adresa trvalého pobytu a informace vztahující se k jejich žádostem, a to bez jejich souhlasu,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny a k jinému účelu jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., neboť shromažďoval nebo zpracovával osobní údaje v rozsahu nebo způsobem, který neodpovídá stanovenému účelu, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 3.000 Kč
(slovy tři tisíce korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 3754-5825001/0710, variabilní symbol IČ účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno příkazem Úřadu pro ochranu osobních údajů zn. SPR-5649/12-8 ze dne 26. července 2012, který byl účastníku řízení, obci Bukvice, doručen dne 1. srpna 2012. Podkladem pro vydání příkazu byl podnět ..., který obdržel Úřad pro ochranu osobních údajů dne 18. června 2012 a který je součástí spisového materiálu tohoto řízení. Dne 7. srpna 2012 byl Úřadu pro ochranu osobních údajů doručen odpor účastníka řízení proti uvedenému příkazu. V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu byl podaným odporem příkaz zrušen a správní orgán pokračoval ve správním řízení.

Ze spisového materiálu a vlastního šetření správního orgánu provedeného dne 17. července 2012 vyplývá, že účastník řízení na internetové doméně www.obecbukvice.cz v období od 9. dubna do 25. června 2012 v rubrice úřední deska zveřejnil žádosti ... o podání informací ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. a odpovědi účastníka řízení na tyto žádosti, které obsahují jejich osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, datum narození, adresa trvalého pobytu a informace vztahující se k předmětným žádostem.

V podaném odporu účastník řízení sdělil, že podle zákona č. 106/1999 Sb. poskytl informace zveřejněním na základě žádosti stěžovatelek. Účastník řízení s místní částí Křelinou má celkem 151 obyvatel, v zastupitelstvu pracují neuvolněné osoby, z nichž nikdo není právník. Účastník řízení se domníval, že žadatel musí uvést jméno a příjmení, datum narození, adresu trvalého bydliště a informace vztahující se k jeho žádosti, a že žádný jiný zákon tyto údaje ze žádosti o poskytnutí informace nevyklučuje. V odpovědích již zvažoval zákon č. 101/2000 Sb. a byly zpracovány vždy tak, že v záhlaví uvedl pouze adresáta a v textu nikdy neuváděl žádná jména a příjmení, jak se žadatelky opakovaně domáhaly. Požadované informace neměly charakter obecný, ale konkrétní, především vztahující se k fyzickým osobám, takže podle jeho názoru, i kdyby neuvedl v odpovědích jejich osobní údaje, všem občanům je zřejmé, kdo tuto informaci požaduje. Účastníkovi řízení byly zasílány pouze e-maily bez přílohy, které jeho pracovník musel převádět do podoby žádosti a do formátu PDF, aby je mohl zveřejnit, jak požaduje zákon č. 106/1999 Sb. V e-mailech, které mu byly zasílány, byla v záhlaví uváděna osobní e-mailová adresa a číslo mobilního telefonu stěžovatelek, které nezveřejňoval. Osobní údaje v odpovědích bral účastník řízení jen jako identifikační údaje adresáta a v žádné odpovědi neuvedl datum narození a jméno s příjmením stěžovatelek. Účastník řízení si je v současné době po upozornění a zaslaném příkazu vědom, že mohl v některém nahodilém případě překročit příslušná ustanovení zákona č. 101/2000 Sb., a proto přijal opatření k nápravě své činnosti v oblasti zpracování osobních údajů. V příloze zaslal kopie originálů žádostí od stěžovatelek a kopie originálních odpovědí na tyto žádosti od účastníka řízení.

Dne 29. srpna 2012 obdržel Úřad pro ochranu osobních údajů prostřednictvím datové schránky (a následně dne 31. srpna 2012 poštou) stanovisko účastníka řízení ke shromážděným podkladům pro vydání rozhodnutí.

Ve svém stanovisku účastník řízení úvodem vyjmenoval soupis dokumentů ze spisu správního řízení. Dále se vyjádřil tak, že stěžovatelky podaly Úřadu pro ochranu osobních údajů dne 15. června 2012 proti němu podnět z důvodu zveřejňování informací na základě zákona č.106/1999 Sb. a že dopisem ze dne 22. června 2012 Úřad pro ochranu osobních údajů doporučil stěžovatelkám obrátit se na účastníka řízení o vysvětlení a zároveň o odstranění závadného stavu. Žádnou žádost o vysvětlení či požadavek na odstranění závadného stavu účastník řízení od stěžovatelek neobdržel a domnívá se, že Úřad pro ochranu osobních údajů mu mohl v kopii zaslat doporučení stěžovatelkám, na jehož základě by sjednal nápravu a záležitost by byla ukončena.

Dále účastník řízení sdělil, že stěžovatelky podaly dopisem ze dne 2. července 2012 Úřadu pro ochranu osobních údajů žádost o odstranění závadného stavu, když uvedly, že účastníka řízení upozornily na dodržování zákona č. 106/1999 Sb. Stěžovatelky jej však na dodržování zákona č. 101/2000 Sb., jak jim doporučil Úřad pro ochranu osobních údajů dopisem ze dne 22. června 2012, neupozornily a Úřad pro ochranu osobních údajů se o tomto nepřesvědčil. Dále účastník řízení sdělil, že není pravda, že žádost stěžovatelek účastníkovi řízení spolu s jeho odpovědí obsahovaly jejich adresu a datum narození; v odpovědích neuvedl datum narození ani číslo telefonu nebo e-mailovou adresu stěžovatelek a uvedl pouze adresáta, jako v každé běžné písemné korespondenci.

Účastník řízení dále vyslovil názor, že Úřad pro ochranu osobních údajů se měl přesvědčit, zda jej stěžovatelky požádaly o vysvětlení a odstranění závadného stavu dle zákona č. 101/2000 Sb., a že byl vydán shora uvedený příkaz, aniž by se mohl předem vyjádřit, když příkaz lze podle něj vydat pouze na základě kontrolního protokolu podle § 150 odst. 2 správního řádu. Na základě uvedených skutečností a přijatých opatření k nápravě navrhnul účastník řízení zastavit řízení dle § 66 správního řádu.

K výše uvedenému lze konstatovat, že údaje o fyzické osobě v rozsahu jméno, příjmení, datum narození, adresa trvalého pobytu a informace týkající se její žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb. jsou nepochybně osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., neboť se týkají jednoznačně určeného subjektu údajů. Současně je nepochybné, že jejich správcem [viz § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb.] je povinný subjekt ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., tedy účastník řízení, který proto odpovídá za dodržování všech povinností stanovených pro jejich zpracování zákonem č. 101/2000 Sb.

Právo na ochranu soukromého a rodinného života je jedním ze základních lidských práv zakotveným v ustanovení čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Cílem ochrany tohoto práva je zamezit jakýmkoli škodlivým zásahům do soukromí osob, ať již ze strany soukromých subjektů nebo veřejné moci. V oblasti ochrany osobních údajů se toto ústavně zakotvené právo promítá mj. do § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., který stanoví obecnou povinnost nezasahovat do soukromí osob zpracováním osobních údajů pro jiný účel, než pro který byly osobní údaje shromážděny.

Účastník řízení je jako správce osobních údajů žadatelů o informace povinen podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, pro který byly shromážděny, a k jinému účelu jen v mezích ustanovení § 3 odst. 6 tohoto zákona, nebo pokud k tomu dal subjekt údajů předem souhlas. Účel zpracování osobních údajů žadatelů o informace, k němuž byly shromážděny, tj. přijetí, zaevidování žádostí o informace a jejich vyřízení, je v daném případě jednoznačný, je dán zákonem č. 106/1999 Sb., a byl tedy následným zveřejněním osobních údajů žadatelů prostřednictvím internetu zjevně překročen. Ze zákona č. 106/1999 Sb. nijak nevyplývá, že by povinný subjekt měl povinnost v rámci poskytování informace také zveřejnit osobní údaje žadatele. Tato povinnost nevyplývá z § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., dle kterého se zveřejňuje pouze poskytnutá informace, což ostatně souvisí s cílem a smyslem právní úpravy poskytování informací. Současně na jednání účastníka řízení není možné aplikovat žádnou z výjimek stanovených v § 3 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb. a účastník řízení nedisponoval ani souhlasem dotčených subjektů údajů se zveřejněním jejich osobních údajů.

Pro úplnost správní orgán uvádí, že dle jeho názoru je smyslem zveřejňování informací podle § 5 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. umožnit veřejnosti dohledat informace, o které již někdo dříve projevil zájem, resp. ulevit povinným subjektům v opakovaném poskytování téže informace. Naplnění tohoto cíle není spojeno s potřebou veřejně identifikovat žadatele o informaci. Dále lze v této souvislosti odkázat na Stanovisko odboru dozoru a kontroly veřejné správy Ministerstva vnitra č. 1/2012 (dostupné např. na stránkách www.uoou.cz, rubrika Názory Úřadu/ Na aktuální téma), které bylo vypracováno na základě žádosti Úřadu pro ochranu osobních údajů o spolupráci s Ministerstvem vnitra.

K podanému odporu je možno dále konstatovat, že účastník řízení se musí v předmětné věci řídit jak zákonem č. 106/1999 Sb., tak i zákonem č. 101/2000 Sb., a to bez ohledu na přání či žádost stěžovatelek, když jejich žádost o zveřejnění osobních údajů jiných osob v odpovědích není předmětem tohoto řízení. Dále lze konstatovat, že názor účastníka řízení, že, i kdyby neuvedl v odpovědích osobní údaje stěžovatelek, všem občanům je zřejmé, kdo tuto informaci požaduje, je právně irelevantní, a to i proto, že nelze přehlédnout, že prostřednictvím internetu jsou zveřejněné údaje dostupné širšímu (v podstatě neomezenému) okruhu osob, než jsou obyvatelé obce.

Ke stanovisku účastníka řízení lze dále konstatovat, že není povinností, ale ani právem Úřadu pro ochranu osobních údajů zasílat kopie podnětů a svých doporučení jiným subjektům než stěžovatelům, případně se přesvědčovat o tom, zda stěžovatelé využily jeho doporučení či nikoli. Právem každého, tedy i stěžovatelek, je podat podnět přímo Úřadu pro ochranu osobních údajů [viz § 29 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb.]. Skutečnost, že došlo k jednání účastníka řízení, které bylo popsáno v podnětu doručeném Úřadu pro ochranu osobních údajů, byla ve spojení s jeho vlastními zjištěními (spočívajícím ve zjištění obsahu webových stránek účastníka řízení) zjevná a toto nemohlo být zhojeno ani případným zajištěním nápravy účastníkem řízení.

V návaznosti na uvedené je proto nutno konstatovat, že byly zcela splněny podmínky stanovené pro vydání příkazu v § 150 odst. 1 správního řádu (tedy správní orgán považoval skutková zjištění za dostatečná). Odkaz účastníka řízení na kontrolní

protokol jako podklad pro vydání příkazu je věcně nesprávný, neboť odkazuje na § 150 odst. 2 správního řádu, který stanovuje, že jediným podkladem může být (nikoliv musí být) kontrolní protokol pořízený podle zvláštního zákona, který však v jeho případě nebyl správním orgánem aplikován. Vzhledem ke skutečnosti, že v souladu s § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a v řízení se (standardním způsobem) pokračuje, je zajištěno, že nedojde ke zkrácení práv účastníka řízení, proti kterému příkaz směřuje, a to zejména práva navrhnout důkazy a vyjádřit se k předmětu řízení a k podkladům shromážděným pro vydání rozhodnutí.

Dále správní orgán konstatuje, že žádosti stěžovatelek o podání informací podle zákona č. 106/1999 Sb. obsahují jejich osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, datum narození, adresa trvalého pobytu a informace vztahující se k jejich žádostem, odpovědi účastníka řízení pak obsahují jejich osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, adresa trvalého pobytu a informace vztahující se k jejich žádostem. Tím, že účastník řízení zveřejnil na svých webových stránkách jejich žádosti, zveřejnil i jejich datum narození, a to bez ohledu na to, že jej neuvedl do svých odpovědí. V odpovědích přitom zveřejnil účastník řízení osobní údaje stěžovatelek v jejich záhlaví a je zcela irelevantní, že osobní údaje nebyly uvedeny v jejich samotném textu. Ve výroku příkazu uvedený text, tj. „zveřejnil v době od 9. dubna do 25. června 2012 na své úřední desce, která je přístupná na jeho internetové doméně www.obecbukvice.cz v rubrice „Úřední deska“, žádosti ... o podání informací ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. a odpovědi účastníka řízení, které obsahují jejich osobní údaje v rozsahu jméno, příjmení, datum narození, adresa trvalého pobytu a informace vztahující se k jejich žádostem“, sémanticky i věcně zahrnuje zveřejnění všech osobních údajů stěžovatelek, tedy jak v jejich žádostech, tak v odpovědích účastníka řízení. S ohledem na skutečnost, že ve výroku příkazu nebyly do rozsahu osobních údajů zahrnuty ani číslo telefonu, ani e-mailová adresa stěžovatelek, tvrzení účastníka řízení, které se týká těchto kategorií údajů, nijak nesouvisí s předmětem řízení.

Správní orgán tedy považuje na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení porušil popsáním jednáním povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb.

Při stanovení výše sankce správní orgán přihlédl jako k přitěžující okolnosti ke skutečnosti, že zveřejněním osobních údajů prostřednictvím internetu došlo k jejich zpřístupnění neomezenému okruhu osob. Jako k polehčující okolnosti bylo přihlédnuto především ke skutečnosti, že v daném případě byly neoprávněným zpracováním osobních údajů dotčeny pouze dvě osoby, že k pochybení došlo neúmyslným jednáním účastníka řízení a že účastník řízení přijal již na základě shora uvedeného příkazu opatření k zamezení porušování zákona č. 101/2000 Sb. Správní orgán po posouzení všech okolností případu uložil sankci při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 3. září 2012

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností